

EL DRET D'ADMISSIÓ PER LLUITAR CONTRA LA DISCRIMINACIÓ

El dret d'admissió és la facultat que tenen les persones titulars dels establiments oberts al públic i les persones organitzadores d'espectacles públics i d'activitats recreatives de determinar les condicions d'accés, dins els límits establerts per la normativa. En cap cas el dret d'admissió pot emparar cap mena de discriminació que vulneri els drets fonamentals.

Com dèiem en el segon número d'aquest canal, en relació amb l'accés a l'habitatge, el dret a la propietat privada està limitat per garantir el dret fonamental a la igualtat i la no discriminació. Aquesta limitació encara és més intensa quan parlem de locals i espectacles oberts al públic.

En primer lloc, denegar una prestació de servei per raó d'ideologia, religió o creences, o pertinença a una ètnia, raça o nació, per sexe, orientació sexual, situació familiar, per raons de gènere, malaltia o discapacitat podrà ser considerat delictes de l'art. 512 (un dels anomenats delictes d'odi) i castigat a pena d'inhabilitació per realitzar l'exercici de la professió, ofici, indústria o comerç d'un a quatre anys. L'àmbit penal, com sempre en aquesta tipologia de delictes, presenta una dificultat més elevada que la via administrativa per provar la culpabilitat. Tanmateix, la utilització de la via penal en els supòsits de discriminació en el dret d'admissió, sol comportar una condemna al controlador de l'accés, l'autor directe dels fets, i és més difícil provar la participació del propietari del local, que en molts dels casos, és qui disposa les ordres d'accés. A més, que aquest delictes no presenta condemna per a la persona jurídica, per la qual cosa, no afectarà a la prestació del servei, ja que si és una empresa la que realitza l'activitat no patirà cap condemna.

En segon lloc, disposem de la possibilitat del procediment administratiu sancionador. El dret d'admissió i les seves limitacions estan recollides en la *Llei 11/2009, de 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives*, i en el *Decret 112/2010, de 31 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives*. Destaquem d'aquesta normativa, amb relació al dret d'admissió, l'obligació dels locals o establiments de disposar d'un rètol visible a l'entrada que indiqui les condicions objectives d'accés.

Així mateix, la norma prohibeix que sota aquestes condicions d'accés es pugui discriminar a les persones per motius de naixement, raça, sexe, religió, opinió, discapacitat, orientació sexual, gènere o altres circumstancies personals o socials (aquesta vulneració es considera una falta molt greu). D'altra banda, la disposició recull que els locals han de prohibir l'entrada d'aquelles persones que tinguin un comportament o exhibeixin símbols, indumentària u objectes que incitin a la violència, al racisme o a la xenofòbia (la qual cosa comporta una infracció greu).

Les sancions poden ser molt diverses (segons la graduació que contempla el reglament): pecuniàries, tancament del recinte, suspensió o revocació de l'autorització o llicència, inhabilitació dels titulars, així com la publicació de la conducta discriminatòria al diari oficial o mitjans de comunicació.

La competència del règim sancionador pot ser del Servei de Control d'Espectacles Públics i Activitats Recreatives o bé del municipi on es produeix el fet, si aquest ha acordat en el seu Ple l'assumpció de les competències sancionadores d'aquesta matèria. Els municipis que disposen de la capacitat de sancionar poden ser consultats en la pàgina web del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya.

També cal recordar que la *Llei 11/2014, del 10 d'octubre, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per a eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia*, recull infraccions en casos de discriminació al col·lectiu LGBTI en l'accés a espais oberts. En aquest cas, la competència sancionadora és de la Generalitat. Malgrat tot, les multes d'aquesta llei són menys elevades que les que estableix la normativa d'espectacles públics i activitats recreatives.

En tot cas, la problemàtica per condemnar aquests fets resideix en la dificultat de provar-los, atès que normalment ens trobem en la paraula d'un contra l'altre. És per això, que s'ha d'intentar aconseguir testimonis o enregistrar els fets quan succeeixin. A més, s'ha de sol·licitar el full de reclamacions, el qual tenen obligació de disposar i facilitar, així com trucar a les forces i cossos de seguretat perquè obrin acta de la situació i informin sobre la possibilitat que l'actuació sigui delictiva o bé sancionada administrativament.

En conclusió, el dret d'admissió no pot servir com excusa per dur a terme discriminacions que comportin flagrants vulneracions de drets fonamentals, sinó tot el contrari. El dret d'admissió ha de ser emprat per expulsar dels espais oberts al públic a les persones que incitin a la violència, a la LGBTIofòbia, al racisme, la xenofòbia o qualsevol altre discriminació per les circumstàncies personals o socials. Per això, cal denunciar i fer públic totes aquestes situacions que malauradament a dia d'avui són massa freqüents a la nostra societat.
